

Ptače stawiznički – čorna sykorka

Zawěśće znaje kóždy z was čornu abo wulku sykorku. W zapiskach ptačich mjenow Jana Radyserba-Wjele sym za nju tež drje starše mjeno “čornačk” namakał.

Před 150 lětami pisaše serbski přirodospytnik Michał Rostok wo tutym ptačku, zo “hnězdží w prázdných štomach, lehnje dwójce za lěto a njese kóždy raz 8 do 12 bělých, čerwieno-brunje dypkowanych jejkow”. Čitach pola Rostoka tež, zo “žerje wulka sykorka nimo překasancow tež wšelake symjo, samo mjaso, wosebje mozy mjeňsich ptačkow, kotrež nadpadnuje”. To z mjasom a mozami njejsym jemu wěrił, tola tež w džensnišej wikipediji steji, zo so čornački w času nuzy do mjeňsich ptačkow abo njetopyrjow dadža. Zo njebychu to trjeba měli a stajnje dosć městnow k hnězdženju namakali, su stare sadowe plantaže a na našich sadowcach přičinjene kukawy wažne.

Hdyž čorne sykorki swojemu dorostej picu do kukawy noša, njewotleća z prázdnym pyskom. Dyrbja tola wot młodźatow do hněžka położene kołbaski wotstronić.